

Landskap: Skåne Upptecknat av: Annette Imesson
 Härad: Fåstas Adress: Åsinge
 Socken: Ö. Åsinge Berättat av: _____
 Uppteckningsår: 1941 Född år _____ i _____

Om egna minnen och upplevelser.

Om vandrande folk

Om krogliv.

Om förtäringar.

Andra folktyper.

Arbetsförhållande.

Livet under arbete.

Skitdringar ur livet.

Skriv endast på denna sida!

Min far var född i Osley, i Hälhult, men var han gick i lära, eller di ären
vet jag ej mycket. En hans äldre bror var även skomakare, de var på den
tiden då di fick gå från den ene mästaren till den andre, under skräftiden.
Han kom med en skomakare här ner till Åsänge som han var hos en tid,
men var han tog vägen vet ingen. Så kom far genom brodern och den skoma-
karen även hit. Under den äldre broderns tid här nere kom en syster också
hit, hon var också äldre än far. Hon gick hela vägen från Göringe härad, och hit
de tala hon ofta om. Hon hade sin murhastecke (en sticka som di hade när di flåta
band) med, när hon då blev trikt och satt och vila murhaste hon band, så under
tiden hade hon murhaste till en kjelkant. Di hade di banden till kjelkanten.
Så tog hon tjänst här nere, sen gifte hon sig. Hennes man gick gångrost i
många år. På 1870 talet, innan järnvägen blev, gick han från Hälhult till Huaröd
och omigen för dagen, fyra, eller kanske tre gånger i veckan. Om lördagarna
hade han även kungörelser, och många gånger värdeprajaper. Sen då banan blev
Hälhult-Tallarp gick han mellan Åsänge-Svensköp tre gånger i veckan, jag tror
visst han hade bara 1 kr gången. Jag minns att far gick många gånger då
han var dålig. Han hade en rätt stor postväska. Sen han blev gammal,
cykla di med posten i från Satacrup till Svensköp.

Den skomakarens namn var Berglund han dog här i Stavvöd, de var visst på 80 talet. När då far kom hit ned, även han gick, så vandra den äldre brodern men far var ju yngst av dem, så jag vet ej var han blev av. Så hyade far, som han alltid sa, en lilla stua, och blev s. k. egen. Det var han i flera år innan han köpte detta hus, som är kvar. Han hade även lärpojkar, men de var innan min tid, jag minns dem i varje fall inte, men du har själv talat om att du var hos far. Jag minns väl när far gick bort och sydde. Han hade verktygen i en låda på ryggen. Spannet emmen var över axeln, lådan på ryggen, lästrana fram till, trädde på ett snöre. Skoklimman under armen, skulle han ay stöveler hade han stövelblocken och så med. För i tiden drog ju hantverkare ibland hälsat innan jul var han borte länge. På senare tid gick han endast bort och lagade seldyg. Redan på 80 talet övergick de mer att köpa färdiga skor. De gamla skomakarna kunde inte, eller ville ej nytt. Jag minns att far tala om, i hans bästa år, både när han följde själv med skomakare, och när han hade pojkar med. De mästa du först undra över då du kom bort på stället var hur man var. Skulle de hända att både skräddare och skomakare var på samma gång så lärpojkarne kom i hop stälde du till många spratt. Då sett du ju länge om bräddarne vid en liten brant lampra. På stället som var ungdom var de inne

så gick tiden bättre. För i tiden var här gamla klokesmakare som gick i kring och laga väggaklocker. Far tale om, han var här i Sjövinge på ett ställe och sydde (ung 10 år sen). Där var en klokesmakare också Svän Viberger, han skulle laga väggaklockor. Håringen beke om dagen så hon var inte inne utan var gång hon bjöts på Viberger. Hon hade fått ägg till honom. När di skulle ha mat satte hon far till bordet men Viberger fick en mat i handen han fick inte vara vid bordet. Viberger blev ju rasande. Han gick och dumma på klokan smekta som han best på maten. Han skulle ha tre daler för han laga klokan, de tyckte hon var för mycket, men han fick ju två dalern och kom i väg. Han var inte välkommen ut förrän där to ett den så far så klokedörren för upp, hela verket för ner i klokan i en röra. Håringen kom in, hon ble ju rent rasande av hon inte var, men Viberger var i väg. Jag minns en gammal klokesmakare som hette Osberg som gick i kring och laga klocker. De är nog nära 50 år sen. Fick han när kloka att laga så gick förstjärskan till bränvin. De var förhållandet med sådana som gick i kring di var förfallna, kunde di inte få pengar till bränvin på annat sätt sålde di skjortan. Di var merendels fulla av chyn och så di sålde sådant var di kom. Här var en drumslagare som drog omkring här, han var från Öppmanne, de är omkring 40 år sen man såg honom sist. Han hade varit drumslagare vid regement